

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Štefana Sekelského na neverejnom zasadnutí 8. marca 2011 v Bratislave o dovolaní obvineného **L. H.** proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo 4. októbra 2007, sp. zn. 6 To 76/2007, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **L. H.** sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trnava z 10. mája 2007, sp. zn. 4 T 13/2007, bol obvinený **L. H.** uznaný za vinného v bode 1/ zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák. a v bode 2/ z prečinu hanobenia miesta posledného odpočinku podľa § 365 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase v období od septembra 2004 do 6. novembra 2006 v P. na ulici M. v byte nachádzajúcom sa na 5. poschodí, kde býval u svojej priateľky J. P., viackrát, najmenej však jedenkrát týždenne, sexuálne zneužíval jej dcéru, maloletú T.P., nar. X., a to vždy počas neprítomnosti matky maloletej v byte, a to takým spôsobom, že maloletú T.P. chytil za ruku, stiahol ju na posteľ v spálni, alebo na gauč v obývačke bytu, chytil jej ruky a násilím rozťahol nohy, následne si na ňu ľahol tak, aby sa nemohla brániť a svojim stoporeným pohlavným údom sa obtieral o jej pohlavné orgány až pokiaľ neprišlo u neho k ejakulácii, následkom čoho maloletá T.P. utrpela okolo vchodu do pošvy excoriácie a začervenanie, následne chytil ruku maloletej T.P. a priložil ju na svoj stoporený pohlavný úd a pridŕžajúc jej ruku na stoporenom pohlavnom úde takto masturboval až pokiaľ nedosiahol ejakuláciu a taktiež viackrát, naposledy dňa 6. novembra 2006 v čase okolo 15.00 hod. žiadal od maloletej T.P., aby ho orálne uspokojila, a keď toto odmietla, chytil jej rukami hlavu a pritláčal

jej ju k svojmu stoporenému pohlavnému údu, prstami jej otváral ústa, aby tam mohol vsunúť svoj pohlavný úd a počas toho ako mala maloletá pohlavný úd v ústach, masturboval.

2/ dňa 31. októbra 2006 v čase o 18,20 hod. v P. na mestskom cintoríne na ulici B. medzi hrobmi vzbudzoval verejné pohoršenie najmenej pred dvoma návštevníčkami cintorína a to tak, že bol celkom nahý, pričom mal v konečníku zastrčenú sviečku a v ruke si držal svoj pohlavný úd a masturboval.

Za to bol odsúdený podľa § 201 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bolo obvinenému uložené ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie prokurátor a obvinený E.H..

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací rozsudkom zo 4. októbra 2007, sp. zn. 6 To 76/2007 na základe odvolania prokurátora podaného v neprospech obvineného podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil prvostupňový rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol tak, že podľa § 201 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. odsúdil obvineného E. H. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov a 8 (osem) mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. por. (správne malo byť Tr. zák.) ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Naproti tomu odvolanie obvineného E. H. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto rozsudku Krajského súdu v Trnave podal obvinený E. H. prostredníctvom obhajkyne dovolanie dotýkajúce sa všetkých jeho výrokov vzťahujúcich sa k výroku o vine v bode 2/ rozsudku súdu prvého stupňa, a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. e/, g/ a i/ Tr. por., z ktorých prvý predpokladá, že vo veci konal alebo rozhodol

orgán činný v trestnom konaní sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, ďalší, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a napokon, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Obvinený v dovolaní ako dôvod dovolania uplatnil aj konanie na súde prvého stupňa, nakoľko vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku (§ 374 ods. 3 Tr. por.).

Prvý z uplatnených dovolacích dôvodov mal byť podľa obvineného naplnený tým, že vyšetrovatelka D. P., činná v jeho trestnej veci, mala mať mimoriadne priateľské vzťahy so svedkyňami, ktorých výpovede sa vzťahovali k namietanému skutku v bode 2/ prvostupňového rozsudku. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. je daný tým, že údajná rekognícia a konfrontácia neboli vykonané v zmysle zákona. Pri prvom úkone boli totiž ako figuranți použité osoby, ktoré mali od 16 do 29 rokov. Išlo tak len o splnenie formálnych povinností zo strany orgánu činného v trestnom konaní s vopred jasným výsledkom – získať dôkaz proti obvinenému. Za zákonne vykonaný dôkaz nemožno považovať ani vykonanie konfrontácie 14. novembra 2006, kedy bol ešte v procesnom postavení svedka a nie obvineného. V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený E. H. neuviedol žiadne právne námietky voči posúdeniu skutku v bode 2/ prvostupňového rozsudku, ale výlučne namietal jeho spáchanie, neúplnosť vykonaného dokazovania a nesprávne hodnotenie dôkazov. V tejto spojitosti namietal predovšetkým usvedčujúce výpovede svedkýň M. T. a H. R., ktoré označil za protichodné a vyfabrikované z podnetu starej matky poškodenej v bode 1/, ktorá sa mu chcela pomstiť. Súdom konajúcim v pôvodnom konaní ďalej vyčítal, že sa nevysporiadali s výpoveďou jeho družky, svedkyne J. P., svedčiacej v jeho prospech. Páchateľom činu v bode 2/ rozsudku okresného súdu bol niekto iný, čo preukazujú pokračujúce útoky v rovnakom prevedení aj potom ako on bol už vo väzbe. Vzhľadom na existujúce pochybnosti o jeho vine v bode 2/ malo byť rozhodnuté v jeho prospech tak, že v označenom bode mal byť oslobodený spod obžaloby.

Obvinený v podanom dovolaní nenavrhol postup, ktorým má dovolací súd napraviť vyčítané pochybenia v napadnutom rozhodnutí. Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava v podanom vyjadrení navrhla dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo ani jeden z ním uplatnených dovolacích dôvodov nie je splnený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 373 ods. 1 Tr. por.), s obsahovými náležitosťami uvedenými v § 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a v zákonnej lehote po tom, čo obvinený využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 Tr. por.), ale zároveň aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

V súvislosti s uplatnenými dovolacími dôvodmi podľa § 371 ods. 1 písm. e/ a g/ Tr. por. dovolací súd predovšetkým skúmal, či tam uvedené okolnosti boli obvinenému známe už v pôvodnom konaní a či ich namietal najneskôr v konaní pred odvolacím súdom, pretože ak by tak oprávnená osoba neurobila, hoci jej také okolnosti boli známe, uvedené dovolacie dôvody vzhľadom na ustanovenie § 371 ods. 3 Tr. por. by použiť nemohla.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. z obsahu spisu vyplýva, že obvinený Ľ. H. námietku zaujatosti, svojou podstatou korešpondujúcu s uvedeným dovolacím dôvodom uplatnil na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu 4. októbra 2007 (č.l. 241). Vyjadrenie obvineného o uvedenej otázke treba považovať za súčasť jeho odvolacích námietok pričom vyčítaným pochybením, že vo veci konala vyšetrovateľka, ktorá bola zaujatá (a teda mala byť vylúčená z vykonávania úkonov trestného konania) sa mal zaoberať odvolací súd, pretože ide o okolnosť, ktorá by pri včasnosti vznesenia námietky a jej dôvodnosti opodstatňovala podanie dovolania (§ 317 ods. 1 Tr. por.). Keďže v odvolacom konaní nebolo objasňované kedy sa obvinený dozvedel o ním tvrdených dôvodoch majúcich založiť vylúčenie vyšetrovateľky z vykonávania úkonov trestného konania, nebolo možné uzavrieť, že námietka nebola vznesená bezodkladne, a preto sa o nej nebude konať (§ 31 ods. 6 Tr. por.), ktorý záver by inak eliminoval dovolací súd v možnosti skúmať tento dovolací dôvod, nakoľko by platilo, že oprávnená osoba jej známu okolnosť neuplatnila v pôvodnom konaní. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd sa dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zaoberal z vecného hľadiska, postupom podľa § 379 ods. 2 Tr. por. zadovážil vyjadrenie namietanej vyšetrovateľky a dospel k záveru, že nebol preukázaný jej žiadny vzťah, najmä nie mimoriadne priateľský k svedkyniam a ani to, že by vyšetrovateľka mala byť spolužiačkou svedkyne J. P. ako to tvrdil obvinený v podanom dovolaní. U namietaného orgánu činného v trestnom konaní nie je daná pochybnosť o jeho nezaujatosti podľa § 31 ods. 1 Tr. por., a preto nie je splnený ani uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. vyžadujúci zistenie, že vo veci konal

alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

Rovnako sa dovolací súd nestotožnil s tvrdením dovolateľa, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Pokiaľ ide o konfrontácie odhliadnuc od toho, že zákonnosť týchto dôkazných prostriedkov výslovne obvinený skôr nenamietal, podstatným pre záver o nesplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. je zistenie, že v pôvodnom konaní súdom označené dôkazné prostriedky na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k bodu 2/ obžaloby vykonané neboli a sudy z nich nevychádzali ani pri svojom rozhodovaní ako je to zrejmé z odôvodnení prvostupňového i odvolacieho rozsudku.

Čo sa týka zákonnosti vykonanej rekognície osoby treba uviesť, že táto bola vykonaná podľa § 126 ods. 2 Tr. por. podľa fotografií a nie postupom podľa § 126 ods. 1 zaradením obvineného medzi viaceré osoby. Neobstojí preto jeho námietka, že zámerne v porovnaní s ním ako osobou staršou (v čase úkonu mal obvinený 43 rokov) boli vybratí podstatne mladší figuranti vo veku 16 rokov až 29 rokov. To potvrdzuje napokon aj samotný obvinený v ním osobne odôvodnenom odvolaní (č.l. 233 spisu) kde spochybňuje možnosť svojho opoznania svedkyňami aj preto, že ho opoznávali podľa fotografie asi 12 rokov starej. V skutočnosti v pripojených fotoalbumoch v spise sú zaradené fotografie obvineného z mladšieho obdobia jeho života, pričom tieto sú podobné s ďalšími tam zaradenými fotografiami a od týchto sa nápadne neodlišujú. Vzhľadom na takéto zistenie nemožno prijať názor o nezákonnosti rekognície. Inou otázkou je, či z tohto dôkazu ako aj ďalších relevantných dôkazov boli urobené správne skutkové závery.

Správnosť zisteného skutku, vrátane toho, že obvinený je jeho páchatelom nie je dovolací súd oprávnený posudzovať nielen v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., ale túto otázku, ktorá musí byť konečným spôsobom uzavretá v pôvodnom konaní, nemožno v konaní o dovolaní skúmať vôbec, čo vyplýva z úpravy uvedenej v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., veta za bodkočiarkou podľa ktorej dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť.

V rámci dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (v dovolaní nesprávne označeného písmenom „j“) je možné účinne namietat len právne chyby, teda, že zistený skutok mal byť posúdený ako trestný čin, resp. ak bol obvinený uznaný za vinného, že skutok nie je trestným činom alebo je iným trestným činom (či už miernejším

alebo prísnejším) alebo, že rozhodnutiu inak je založené na nesprávnom použití hmotnoprávneho ustanovenia (napr. o premlčaní a pod.).

Obsah konkrétne uplatnených námietok a tvrdení musí vecne zodpovedať konkrétnemu použitému dovolaciemu dôvodu. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na určitý dovolací dôvod alebo obsahovo je mimo rámca takého dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť bez preskúmania veci. Tak je tomu aj v posudzovanom prípade. Dovolanie obvineného L. H. právnenému posúdeniu skutku v bode 2/ prvostupňového rozsudku nevyčíta žiadne pochybenia, ale v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. spochybňuje iba správnosť skutkových zistení v dôsledku neúplného dokazovania ako aj nesprávneho hodnotenia dôkazov.

Vzhľadom na vyššieuvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací dospel k záveru, že neboli splnené dôvody dovolania, a preto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného L. H. bez preskúmania veci odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 08. marca 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková